

B I U L E T Y N

Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

Warszawa, 22 czerwca 1951 r.

Nr 16

Poz. 153-161

T R E Ś Ć :

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 153 — Nr 192 z dnia 8.5.1951 r. w sprawie zmiany ogólnych warunków dostawy artykułów elektrotechnicznych.
- Poz. 154 — Nr 178 z dnia 18.5.1951 r. w sprawie obowiązku opracowania na 1952 r. przez jednostki gospodarki uspołecznionej progresywnych norm zużycia materiałów.
- Poz. 155 — Nr 184 z dnia 18.5.1951 r. w sprawie zasad sporządzenia planów remontów na 1952 r.
- Poz. 156 — Nr 181 z dnia 19.5.1951 r. w sprawie sprawozdawczości zużycia i stanu zapasów węgla i koksu w zakładach przemysłowych.

Poz. 157 — Nr 185 z dnia 23.5.1951 r. w sprawie rozwiązania Komisji Międzyministerialnej Uplynnienia Remanentów.

Poz. 158 — Nr 186 z dnia 23.5.1951 r. w sprawie rozszerzenia działalności spółdzielczości pracy.

Poz. 159 — Nr 193 z dnia 28.5.1951 r. zmieniające zarządzenie w sprawie stosowania wzoru umowy ramowej, dotyczącej sporządzania dokumentacji technicznej dla inwestycji.

PISMA OKÓLNE:

Poz. 160 — z dnia 16.5.1951 r. w sprawie wyłączenia z ubezpieczenia mienia jednostek budżetowych.

Poz. 161 — z dnia 19.5.1951 r. w sprawie włączenia do prac nad opracowywaniem terenowych planów usług przedstawicieli rad związków zawodowych oraz zarządów Ligi Kobiet.

153.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 192 z dnia 8 maja 1951 r.

w sprawie zmiany ogólnych warunków dostawy artykułów elektrotechnicznych.

Na podstawie art. 36 pkt 1 ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o umowach planowych w gospodarce socjalistycznej (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. W ogólnych warunkach dostawy artykułów elektrotechnicznych stanowiących załącznik Nr 8 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 26 sierpnia 1950 r. w sprawie ogólnych warunków dostaw (Biuletyn PKPG nr 20, poz. 226) wprowadza się następującą zmianę:

po § 19 dodaje się § 19a o brzmieniu:

§ 19a. Przepisy § 16—19 mają zastosowanie w przypadku, gdy zarządzenia wydane na podstawie uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 maja 1950 r. w sprawie zwrotu opakowań (Biuletyn PKPG Nr 10, poz. 128) nie stanowią inaczej.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

w z. E. S z y r

W porozumieniu:

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO:

T. Dietrich

MINISTER PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

K. Fidelski

154.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 178 z dnia 18 maja 1951 r.

w sprawie obowiązku opracowania na 1952 r. przez jednostki gospodarki uspołecznionej progresywnych norm zużycia materiałów.

Obniżenie kosztów materiałowych w 1952 r. wiąże się ściśle z jak najszerszym stosowaniem należycie obliczonych i przeanalizowanych norm zużycia opartych na osiągnięciach nowoczesnej nauki i techniki. W związku z tym, w celu osiągnięcia w 1952 r. jak największych oszczędności materiałowych, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przez normę zużycia należy rozumieć nie tylko ilość jednorodnego materiału potrzebnego do wykonania jednostki produktu lub usług lecz również wsady i mieszanki materiałów zużyte na jednostkę wytwarzanego produktu oraz uzyski.

2. Wsady, mieszanki i uzyski oraz normy zużycia wszystkich materiałów podstawowych, pomocniczych bezpośrednich, paliwa i opakowań powinny być w r. 1952 oparte na normach technicznych opracowanych na zasadzie analizy właściwych procesów technologicznych i technicznie uzasadnionych strat.

3. Normy zużycia materiałów nie wymienionych w ust. 2 mogą być opracowane jako normy statystyczne.

§ 2. W celu zapewnienia odpowiedniej progresywności i realności opracowanym normom zużycia należy dokonać obliczeń w oparciu o:

- 1) analizę procesów technologicznych,
- 2) usprawnienie procesów technologicznych i ulepszenie techniczno - konstrukcyjne planowane na 1952 r.
- 3) techniczne uzasadnienie strat (ubytków) materiałowych powstających w poszczególnych fazach produkcji,
- 4) doświadczenie przodujących pracowników w szczególności racjonalizatorów i przodowników pracy,
- 5) doświadczenie i osiągnięcia przodujących zakładów pracy

6) statystykę zużycia materiałów i osiągniętych norm w roku 1950 i w pierwszym okresie (co najmniej w I kwartale) 1951 roku.

§ 3. 1. Ministerstwa ustala indywidualnie dla każdej gałęzi przemysłu wykaz (nomenklaturę) materiałów i odniesień, na które mają być opracowane:

- 1) źródłowe normy zużycia, wymienione w § 4 ust. 1 i 2,
- 2) średnie normy (wskaźniki) i plany zużycia, wymienione w § 5 ust. 1—3.

2. Wykazem wymienionym w ust. 1 należy objąć przede wszystkim materiały rozdzielane i bilansowane centralnie w 1952 r. według listy ustalonej przez PKPG używane w danym przedsiębiorstwie jako materiały podstawowe, pomocnicze bezpośrednio, paliwo, opakowania i najważniejsze materiały pośrednie.

§ 4. 1. Przedsiębiorstwo produkcyjne lub usługowe jest podstawową jednostką opracowującą źródłowe normy zużycia oraz w przypadkach przewidzianych w § 5 ust. 1 pkt 3 źródłowe plany zużycia.

2. Zakłady opracują normy nie tylko w odniesieniu do każdego wytwarzanego produktu, lecz również dla każdego wytwarzającego agregatu, o ile poszczególne agregaty różnią się od siebie pod względem wielkości, konstrukcji i zużycia materiałów.

3. Ministerstwa zaplanują prace nad normami zużycia w zakładach w ten sposób, by do 1 lipca 1951 r. wszystkie normy źródłowe opracowane przez zakłady w zakresie ustalonym w § 3 zostały przez nadrzędne jednostki zatwierdzone.

§ 5. 1. Centralne zarządy lub jednostki równorzędne opracują:

- 1) średnie progresywne normy (wskaźniki) zużycia na poszczególne materiały lub grupy materiałowe wraz z uzasadnieniami,
- 2) średnie normy dla wsadów i mieszanek w skali danego przemysłu wraz z uzasadnieniami,
- 3) plany zużycia w skali danego przemysłu wraz z uzasadnieniami na te materiały, odnośnie których ze względu na charakter produkcji lub z innych powodów istnieje trudność ustalenia odniesienia dającego porównywalne średnie normy (wskaźniki) zużycia.

2. Opracowane stosownie do ust. 1 na materiały rozdzielane i bilansowane centralnie średnie normy (wskaźniki) i plany zużycia wraz z uzasadnieniami prześlą ministerstwa wraz z projektem planów do PKPG w trybie i terminie ustalonym zarządzeniem Przewodniczącego PKPG nr 90 z dnia 23 marca 1951 r. w sprawie rozpoczęcia prac nad sporządzeniem Narodowego Planu Gospodarczego na 1952 r. (Biuletyn PKPG nr 9, poz. 98).

§ 6.1. Ministerstwa opracują ogólny program prac nad normami zużycia na 1952 r. i zapewnią na wszystkich szczeblach warunki organizacyjno - techniczne, umożliwiające jego wykonanie.

2. W szczególności ministerstwa ustalają:

- 1) metodologię prac oraz obowiązujące instrukcje i wzory,
- 2) politykę wsadów i mieszanek jako jedno z najważniejszych zadań,
- 3) zakres prac zmierzających do udoskonalenia w 1952 r. urządzeń technicznych dla usprawnienia procesów technologicznych, jako istotnej podstawy do obniżenia norm zużycia i osiągnięcia lepszych uzysków,
- 4) kierunek prac nad ulepszeniami techniczno - konstrukcyjnymi, obniżającymi teoretyczną ilość potrzebnego materiału,
- 5) kierunek prac zmierzających na wszystkich odcinkach do zapewnienia odpowiedniej progresywności przy ustalaniu norm na 1952 r.,

6) tryb zatwierdzania norm dla określonej kategorii materiałów.

§ 7. Ogólne zasady opracowania średnich progresywnych norm, planów zużycia i właściwych uzasadnień do projektu Narodowego Planu Gospodarczego podadzą instrukcje PKPG w sprawie prac nad projektem planu na 1952 r. (II etap prac nad sporządzeniem NPG) w części dotyczącej zaopatrzenia materiałowego.

§ 8. Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 18 maja 1951 roku.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

155.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 184 z dnia 18 maja 1951 r.

w sprawie zasad sporządzenia planów remontów na 1952 r.

W związku z postanowieniami § 35 instrukcji PKPG nr 30 o ogólnych zasadach planowania wykonywania i finansowania remontów obiektów majątku trwałego jednostek gospodarki narodowej, stanowiącej załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 179 z dnia 21 lipca 1950 r. zarządza się, co następuje:

§ 1. Sporządzenie planu remontów obiektów majątku trwałego na 1952 r. w jednostkach gospodarki społeczno-nej powinno odbywać się w myśl postanowień obowiązujących dla okresu nieuporządkowanego (§ 31, 32, 33 instrukcji PKPG nr 30).

§ 2. 1. Plany remontów średnich na 1952 r. sporządzane przez jednostki gospodarki społeczno-nej, z wyjątkiem rolniczych spółdzielni produkcyjnych, w trybie przepisów instrukcji PKPG nr 30 powinny być przedstawione do zatwierdzenia centralnym zarządom (jednostkom równorzędnym).

2. Centralne zarządy (jednostki równorzędne) ustala dla podległych im jednostek zakres danych w planach remontów średnich w oparciu o formularze nr 3i i 3p, stanowiące załączniki do instrukcji PKPG nr 30 oraz terminy nadsyłania tych planów do zatwierdzenia.

Terminy te w zasadzie powinny być zgodne z podanymi w § 85 instrukcji PKPG nr 30.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 18 maja 1951 r.
PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

w z. E. Szyr

156.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 181 z dnia 19 maja 1951 r.

w sprawie sprawozdawczości zużycia i stanu zapasów węgla i koks w zakładach przemysłowych.

W związku z tym, że część zakładów przemysłowych w kraju nie wywiązuje się z obowiązku nadsyłania miesięcznych sprawozdań o zużyciu paliw stałych za miesiąc ubiegły oraz o stanie zapasów na koniec miesiąca sprawozdawczego, nałożonego na nie zarządzeniem Ministra Przemysłu z dnia 17 grudnia 1946 r. w sprawie oszczędnej gospodarki węglem (Dz. Urz. Min. Przem. Nr 16, poz. 152), zarządza się, co następuje:

§ 1. Ministerstwa oraz urzędy centralne wydadzą podległym zakładom używającym węgla i koks jako paliwo przemysłowe polecenie terminowego nadsyłania do Centrali

Zbytu Węgla w Katowicach sprawozdań o zużyciu i o stanie zapasów paliwa.

§ 2. Sprawozdania, o których mowa w § 1, powinny obejmować okres miesięczny i powinny być przesyłane najpóźniej do dnia 13 każdego miesiąca na formularzach wg wzoru, stanowiącego załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 3. Centrala Zbytu Węgla będzie każdorazowo po upływie terminu określonego w § 2 sporządzać zestawienie zakładów przemysłowych (według resortów) nie stosujących się do powołanego na wstępie zarządzenia i nadsyłać je do

Ministerstwa Górnictwa — Departament Zbytu i Transportu.

§ 4. Ministerstwo Górnictwa kierować będzie poszczególne zestawienia do organów kontroli właściwych ministerstw w celu zastosowania odpowiednich sankcji za niewykonanie zarządzeń władz państwowych.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

w z. E. Szyr

Załącznik

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG
z dnia 19 maja 1951 r. znak BI 4E-02-16

R A P O R T węglowy za miesiąc 195 r.

Zakład Adres

Stacja kolejowa Centralny Zarząd

	Zapas początkowy		Przychód		Do dyspozycji		R o z c h ó d				Zapas końcowy	
	przem.	deput.	przem.	deput.	a+c przem.	b+d deput.	przemysłowy			deput.	e-j przem.	f-k deput.
							produk- cja	Opał*)	g+h razem			
a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	m	n	
Kęsy												
Kostka												
Orz. I												
Orz. II												
Groszek I												
Groszek II												
Grysik												
Niesort.												
Miał**) O-18 m/m												
O-10												
O-6												
Pył**) Szlam Przerosty												
Brykiety węgla kamiennego												
R a z e m												
Węgiel brunatny O-40 m/m												
Miał brunatny O-10 m/m												
Brykiety węgla brunatnego												
R a z e m												
Koks odlewniczy												
Koks wielkopiecowy												
Koks opałowy												
R a z e m												
Koksik												

U w a g i: W obrotach międzyzakładowych podać w uwagach ilość przekazanego paliwa

Objaśnienie: *) Uwzględnić jedynie ilości paliwa przeznaczone na cele opałowe (ogrzewanie pomieszczeń, stołówki, szpitale, przedszkola, żłobki itp.)

**) Niepotrzebne skreślić.

Miesiąc	P r o d u k c j a			Zużycie paliwa na jednostkę produkcji				U w a g i
	Rodzaj produktu*)	Ilość produkcji	Jednostka a) sztuk b) kg c) l. d) m ³	Rodzaj paliwa a) węgiel kam. b) „ brunat. c) brykiety d) koks	Gatunek a) płomienny b) gazowy c) koksujący d) odlewniczy e) wielkopiecowy f) opałowy	Sortyment a) kęsy b) kostka itd.	Ilość zużytego paliwa na jednostkę produkcyjną w kg	

Liczba zatrudnionych pracowników i ilości przewidzianego w umowie zbiorowej deputatu paliwa miesięcznie

a) rodzinni..... ilość kg
 b) samotni..... ilość kg

Objaśnienie: *) Podać dla każdego rodzaju produktu oddzielnie. Przy większej ilości uwzględnić na załączniku.

Uwagi: dnia 195... r. pieczęć
 podpis

157.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
 PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
 GOSPODARCZEGO**

Nr 185 z dnia 23 maja 1951 r.

**w sprawie rozwiązania Komisji Międzyministerialnej
 Uplynnienia Remanentów.**

W związku z utworzeniem Przedsiębiorstwa Uplynnienia Remanentów (Monitor Polski z 1950 r. nr A-81, poz. 957) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozwiązuje się z dniem 30 kwietnia 1951 r. Komisję Międzyministerialną Uplynnienia Remanentów zwaną dalej w skróceniu Komisją Uplynnienia, powołaną zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) z dnia 20 października 1949 r. znak: BI-I-10/132/92 w sprawie powołania Komisji Międzyministerialnej Uplynnienia Remanentów.

§ 2. 1. Obowiązki należące do zakresu działania Komisji Uplynnienia określone w § 2, pkt 2) i 3) powołanego w § 1 zarządzenia przejmie i sprawować będzie w odniesieniu do wszystkich remanentów (z wyjątkiem remanentów motoryzacyjnych) Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych PKPG.

2. Obowiązki należące do zakresu działania Komisji Uplynnienia określone w § 2, pkt 1), 4) i 5) wyżej powołanego zarządzenia przejmie i sprawować będzie przedsiębiorstwo Uplynnienia Remanentów.

3. Obowiązki Komisji Uplynnienia określone w zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 16 stycznia 1951 r. w sprawie trybu przekazywania i sposobu wyceny nadmiernych remanentów motoryzacyjnych (Monitor Polski nr A-11, poz. 163) przejmie i sprawować będzie Departament Komunikacji i Łączności PKPG.

§ 3. Przewodniczący Komisji Uplynnienia złoży Przewodniczącemu PKPG w terminie do dnia 30 czerwca 1951 roku sprawozdania z wykonania postanowień niniejszego zarządzenia.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
 PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

w z. E. Szyr

158.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
 PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
 GOSPODARCZEGO**

Nr 186 z dnia 23 maja 1951 r.

w sprawie rozszerzenia działalności spółdzielczości pracy.

W związku z koniecznością rozszerzenia działalności spółdzielczości pracy na działy dotychczas przez nią pomijane lub prowadzone w stopniu niedostatecznym zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Prezes Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości (CUDW) ustali w terminie do dnia 10 czerwca 1951 r. plan rozszerzenia działalności spółdzielni pracy na działy mające za zadanie obsługę i pomoc wsi w zakresie:

- 1) remontów maszyn i narzędzi rolniczych,
- 2) konserwacji i naprawy urządzeń wodociągowych, instalacji elektrycznych itp.,
- 3) robót i wytwarzania artykułów pomocniczych dla rolnictwa i ogrodnictwa,
- 4) napraw i renowacji sprzętu gospodarstwa domowego,
- 5) robót, napraw i usług: kowalskich, ślusarskich, blacharskich, kołodziejskich, powroźniczych, rymarskich, bednarskich, dekarskich, zduńskich, budowy studzien itp.,
- 6) prac i przeróbek: krawieckich, bielizniarskich, czapniczych, szewskich, zegarmistrzowskich, itp.,
- 7) usług fryzjerskich, fotograficznych itp.

2. Realizacja założeń określonych w § 1 ust. 1 powinna być dokonywana w drodze organizowania przez istniejące w miastach spółdzielnie pracy stałych punktów usługowych na wsi lub brygad lotnych okresowo obsługujących określony teren oraz punktów przyjęć przy spółdzielniach gminnych CRS „Samopomoc Chłopska“, w spółdzielniach produkcyjnych i gospodarstwach PGR.

3. W przypadku powstania warunków gospodarczych dla organizowania spółdzielni pracy, posiadających siedzibę oraz działających stale na terenie wsi, należy popierać inicjatywę założycielską w tym zakresie. Spółdzielnie takie można organizować jako zakłady kilkubranżowe, o zakresie działania na terenie jednej gminy lub kilku gmin wiejskich.

4. Organizacja punktów usługowych, punktów przyjęć oraz brygad lotnych pracujących na potrzeby wsi, powinna być dokonywana w ścisłym porozumieniu z prezydiami właściwych rad narodowych, związkami zawodowymi, CRS „Samopomoc Chłopska“, PGR i spółdzielniami produkcyjnymi oraz organizacjami społecznymi (Liga Kobiet i inne).

§ 2. 1. Spółdzielnie pracy właściwych branż, podległe Związkowi Spółdzielni Pracy, Centrali Rzemieślniczej oraz Centrali Spółdzielni Inwalidów rozszerzą swą działalność na:

- 1) skup, przeróbki, renowację i sprzedaż wszelkiego rodzaju używanej odzieży i innych wyrobów użytkowych wykonanych z materiałów tekstylnych, skórzanych itp.,
- 2) skup, naprawy, renowacje i sprzedaż wszelkiego rodzaju używanych sprzętów gospodarstwa domowego (używane garnki, naczynia, wyżymaczki itp.) oraz wypożyczanie zmechanizowanego sprzętu gospodarstwa domowego (froterki, odkurzacze, wyżymaczki itp.).

2. Zadania określone w ust. 1 należy realizować drogą tworzenia punktów usługowych.

3. W przypadku powstania warunków gospodarczych dla organizowania spółdzielni zajmujących się wyłącznie działalnością określoną w ust. 1 pkt 1) 2), należy dążyć do organizowania takich spółdzielni oraz popierać inicjatywę założycielską w tym zakresie.

§ 3. 1. Wobec stwierdzonych możliwości rozszerzenia produkcji rękodzielniczej przez zorganizowanie osób dotychczas nie mogących pracować stale zarobkowo (np. kobiet pracujących we własnym gospodarstwie domowym, obciążonych dziećmi, chorych, trwale niezdolnych do pracy poza domem itp.), a posiadających wolny czas, który może i powinien być wyzyskany dla zwiększenia i urozmaicenia masy towarowej artykułów masowego spożycia i innych o charakterze rękodzielniczym, centrale wymienione w § 2 ust. 1 oraz Centrala Przemysłu Ludowego i Artyst. organizują we właściwych branżach spółdzielniach pracy działy pracy domowej, które systemem nakładowym zlecać będą wykonywanie określonych robót i czynności członkom spółdzielni nie mogącym pracować stale. W szczególności należy rozwijać działy pracy i usług w zakresie: gospodarstwa domowego, produkcji wszelkiego rodzaju galanterii itp.

2. Działy pracy domowej mogą wykańczać ręcznie półfabrykaty wykonane w spółdzielni macierzystej.

3. W przypadku powstania warunków dla organizowania spółdzielni pracy domowej, zajmujących się wyłącznie działalnością określoną w ust. 1) i 2), należy dążyć do organizowania takich zakładów oraz popierać inicjatywę założycielską w tym zakresie.

4. Właściwe centrale spółdzielcze opracują w terminie do dnia 10 czerwca 1951 r. wzorcowe statuty spółdzielni pracy

domowej oraz uzupełnienia do statutów spółdzielni, w których zorganizowane zostaną działy pracy domowej.

§ 4. Jako zaopatrzenie surowcowe dla zakładów, o których mowa w niniejszym zarządzeniu, należy w możliwie najszerszym zakresie stosować surowce miejscowe i odpadkowe.

§ 5. Przy organizowaniu zakładów objętych niniejszym zarządzeniem należy stosować postanowienia uchwały Prezydium Rządu z dnia 8.XI.1950 r. w sprawie zwiększenia produkcji artykułów masowego spożycia wytwarzanych przez uspołecznione zakłady drobnej wytwórczości (Monitor Polski nr A-123, poz. 1529) oraz postanowienia zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 143 z dnia 24.IV.1951 r. w sprawie zaopatrywania zakładów drobnej wytwórczości w surowce odpadkowe.

§ 6. CUDW w porozumieniu z Ministerstwem Finansów opracuje w terminie do dnia 15 czerwca 1951 r. projekt uchwały Rady Ministrów, ustalającej w jakim zakresie spółdzielnie określone w § 1 niniejszego zarządzenia, będą uprawnione do korzystania z ulg kredytowych i podatkowych.

§ 7. 1. Rozszerzanie działalności spółdzielni pracy (§ 1, 2, 3) powinno obejmować przede wszystkim tereny, na których występuje zjawisko braku rzemieślników wiejskich i słabego rozwoju rzemiosła miejskiego, obsługującego potrzeby wsi.

2. Zabrania się stosowania jakichkolwiek form nacisku na indywidualnych rzemieślników w celu spowodowania ich przystąpienia do spółdzielni pracy. Równoległe z realizacją zadań omówionych w zarządzeniu, należy wzmocnić opiekę nad indywidualnymi wiejskimi rzemieślnikami nie zatrudniającymi poza uczniami sił najemnych.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 23 maja 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

w z. E. Szyr

159.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 193 z dnia 28 maja 1951 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie stosowania wzoru umowy ramowej dotyczącej sporządzania dokumentacji technicznej dla inwestycji.

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 10 marca 1951 roku w sprawie stosowania wzoru umowy ramowej dotyczącej sporządzania dokumentacji technicznej dla inwestycji (Monitor Polski nr A-35, poz. 441) wprowadza się następujące zmiany:

§ 23 otrzymuje brzmienie:

1. Umowy o sporządzanie dokumentacji technicznej dla inwestycji, zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia, powinny być dostosowane do przepisów tego zarządzenia, w terminie do dnia 15 czerwca 1951 r.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do umów, których termin wykonania upływa do dnia 30 września 1951 r.
§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 15 maja 1951 r.

**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

w z. **St. Jędrychowski**

W porozumieniu:

MINISTER FINANSÓW:

K. Dąbrowski

KIEROWNIK MINISTERSTWA

BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO:

Cz. Bąbiński

MINISTER BUDOWNICTWA

MIAST I OSIEDLI:

R. Piotrowski

160.

PISMO OKÓLNE

**PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

DEPARTAMENT KOSZTÓW I POLITYKI CEN

z dnia 16 maja 1951 r.

(znak CE10D-08-01)

**w sprawie wyłączenia z ubezpieczenia mienia jednostek
budżetowych.**

W związku z nasuwającymi się wątpliwościami przy interpretacji uchwały nr 1 Prezydium Rządu z dnia 3 stycznia 1951 r. w sprawie ubezpieczenia środków trwałych przedsiębiorstw przemysłu państwowego oraz przedsiębiorstw i jednostek budżetowych (Monitor Polski A-4, poz. 47) — w odniesieniu do jednostek budżetowych — Departament wyjaśnia, co następuje:

1. W rozumieniu wymienionej uchwały podlega wyłączeniu z ubezpieczenia od ognia i innych strat losowych wszelkie mienie ruchome i nieruchome zarówno przedsiębiorstw budżetowych jak i innych jednostek budżetowych.
2. W przypadkach gospodarczo uzasadnionych przedsiębiorstwa budżetowe oraz inne jednostki budżetowe mogą wystąpić za pośrednictwem swej władzy naczelnej do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o zezwolenie na zawieranie umów o ubezpieczenie w określonych rodzajach ubezpieczeń.
3. Wymieniona uchwała nie narusza przepisów dotyczących obowiązku ubezpieczenia przez przedsiębiorstwa budżetowe i inne jednostki budżetowe:
 - a) nie wymienia osób trzecich — o ile obowiązek ten wynika z umów zawartych między jednostkami budżetowymi a osobami trzecimi lub z tytułu innych przepisów prawnych, koszty ubezpieczenia powinny być preliminowane wówczas nie w specjalnej pozycji budżetu, lecz w pozycji wydatków gospodarczych,
 - b) osób — o ile obowiązek ich ubezpieczenia zagwarantowany jest zbiorowymi układami pracy.

Jednocześnie Departament podaje do wiadomości, że w związku z powołaną na wstępie uchwałą Nr 1 Prezydium Rządu — z dniem 1 stycznia 1951 r. straciło moc obowiązującą pismo okólne Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 12 z dnia 16 listopada 1949 r. w sprawie ubezpieczenia mienia jednostek będących na budżecie administracyjnym Rzeczypospolitej Polskiej.

DYREKTOR DEPARTAMENTU:

Zbigniew Augustowski

161.

PISMO OKÓLNE

**PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

**DEPARTAMENT PLANÓW TERENOWYCH
I LOKALIZACJI
I DEPARTAMENT DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI**

z dnia 19 maja 1951 r.

(znak DWiA-33/51)

w sprawie włączenia do prac nad opracowywaniem terenowych planów usług przedstawicieli rad związków zawodowych oraz zarządów Ligi Kobiet.

W celu pogłębienia prac nad opracowywaniem terenowych planów usług, a w szczególności z uwagi na konieczność dostosowania założeń opracowywanych planów do potrzeb świata pracy w terenie, zaleca się:

- 1) wojewódzkie komisje planowania gospodarczego oraz wydziały przemysłu prezydiów wojewódzkich rad narodowych (WRN) umożliwią wgląd w terenowe plany przedsiębiorstw usługowych przemysłu drobnego, przedstawicielom okręgowych (powiatowych, miejskich), rad związków zawodowych oraz wojewódzkich (powiatowych, miejskich) zarządów Ligi Kobiet, posiadających pisemne delegacje swych władz;
- 2) konferencje mające na celu opracowywanie i analizy terenowych planów usług należy odbywać przy udziale przedstawicieli wymienionych w p. 1, posiadających głos doradczy w zakresie opiniowania planów;
- 3) w celu lepszej organizacji usług, wydziały przemysłu WRN wydadzą zarządzenia mające na celu organizowanie w jednostkach podległych usługowego przemysłu drobnego, okresowych narad (2 razy na kwartał lub 1 raz na miesiąc) klientów zakładów usługowych z kierownictwem i personelem tych zakładów. Narady powyższe należy organizować z udziałem przedstawicieli powiatowych (miejskich) rad związków zawodowych, powiatowych (miejskich) zarządów Ligi Kobiet oraz w porozumieniu z radami miejscowymi (oddziałowymi) związków zawodowych.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI:

w z. **Mgr A. Fonar**

DYREKTOR DEPARTAMENTU PLANÓW TERMINOWYCH
I LOKALIZACJI:

w z. **Inż. B. Malisz**

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Pl. Trzech Krzyży 5.

Adres Administracji: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46.

PRENUMERATA: kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr.

PRENUMERATE PRZYJMUJE: Państwowe Przedsiębiorstwo Kolportażu „Ruch”, Warszawa, ul. Srebrna 12.

Konto PKO I-15809.

Cena numeru 1 zł 80 gr.